Partea introductivă
Dosarul nr. 2c-1142/2025
2-23006900-12-2c-13062025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

03 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul Svetlana Cușnir
grefierul Tatiana Andoni

examinând, în sediul instanţei, în şedinţă publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Creative Glass” către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenienți accesorii SRL „Captarencu Trans”, SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel, privind încasarea penalității, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

Partea descriptivă

a c o n s t a t a t:

La 12 ianuarie 2023, SRL „Creative Glass” a depus o cerere de chemare în judecată către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenienți accesorii SRL „Captarencu Trans”, SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel, privind încasarea penalității, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la *****, a încheiat cu pârâtul SRL „Relaxa Aromaterapie” un contract-comandă nr. PC-4, pentru prestarea serviciilor de transport și expediere a mărfurilor pe ruta România-Republica Moldova.

A comunicat că, a pus la dispoziție autovehiculul cu numărul de înmatriculare *****, pregătit pentru încărcare conform specificațiilor convenite, părțile au stabilit contractual un tonaj de 24,3 tone, însă documentele de transport (CMR) indicau o încărcătură de *****e.

Reclamantul a notat că, la intrarea pe teritoriul Republicii Moldova, în data de 22 septembrie 2022, autoritățile vamale au constatat o supraîncărcare a camionului, acesta cântărind de fapt 24,3 tone, drept consecință, autovehiculul a fost reținut în vamă până la data de 14 decembrie 2022, generând o staționare supranormativă de 68 de zile.

Reclamanta SRL „Creative Glass” invocă faptul că expeditorul mărfii, SRL „MDS Grup”, și-a recunoscut culpa pentru această situație, declarând că eroarea a fost cauzată de întocmirea incorectă a actelor vamale de către declarantul său, cu toate acestea, reclamantul consideră că pârâtul SRL „Relaxa Aromaterapie” poartă răspunderea contractuală pentru prejudiciile suferite.

A indicat că a notificat pârâtul prin două reclamații (din 29 noiembrie 2022 și 23 decembrie 2022) cu privire la staționarea supranormativă și prejudiciile suferite, solicitând clarificări și despăgubiri, iar, aceste demersuri au rămas fără răspuns din partea pârâtului.

Astfel, prin cererea de chemare în judecată, societatea-reclamantă SRL „Creative Glass” a solicitat:

- încasarea de la SRL „Relaxa Aromaterapie”, în beneficiul SRL „Creative Glass”, a penalității în sumă de 173 000 lei, a prejudiciului material în sumă de 10 000 lei, și a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 5 490 lei, onorariul pentru asistență juridică în sumă de 15 000 lei și cheltuieli de traducere a înscrisurilor în sumă de 2 200 lei.

Incidente de procedură

Prin hotărârea din 12 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Creative Glass” către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenient accesoriu SRL „Captarencu Trans”, privind încasarea penalității, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Centru din 02 aprilie 2025, s-a admis cererea de apel declarată de avocatul Dumitru Pavel acționând în interesele SRL „Relaxa Aromaterapie”. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 martie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Creative Glass” către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenient accesoriu SRL „Captarencu Trans”, privind încasarea penalității, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanţă, la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 23 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a primit în procedură cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Creative Glass” către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenient accesoriu SRL „Captarencu Trans”, privind încasarea penalității, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Astfel, reieșind din indicațiile expres constatate în decizia Curții de Apel Centru din 02 aprilie 2025, instanța a atras în proces în calitate de intervenienți accesorii pe SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată

În ședința de judecată, reprezentantul părții-reclamate SRL „Creative Glass”, în baza procurii Apostoliuc Stanislav, a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală în sensul formulat.

Societatea-pârâtă SRL „Relaxa Aromaterapie”, fiind citată legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, motivul neprezentării nu a fost comunicat instanței.

Intervenienții accesorii SRL „Captarencu Trans”, SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel, fiind citați legali, în ședința de judecată nu s-au prezentat,

În conformitate cu art. 102 alin. (1), (2) și (7) din Codul de procedură civilă, instanţa înştiinţează prin citaţie participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii privitor la locul, data şi ora şedinţei de judecată sau la locul, data şi ora efectuării unor acte de procedură. În cauzele de urgenţă, participanţii la proces, martorii, experţii, specialiştii şi interpreţii pot fi înştiinţaţi sau chemaţi în judecată prin telegramă, prin telefon și la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor sau prin alte mijloace care să ateste înmânarea şi primirea înştiinţării sau citaţiei. *Citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal*. Citațiile și înștiințările expediate la adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor se consideră recepționate.

Art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că, dacă pârâtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sunt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pârâtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

Reținând faptul că, pârâții și intervenienții accesorii nu au manifestat interes față de procesul de judecată, în condițiile în care au fost citați în mod legal, fiindu-le oferite garanții de apărare într-un proces contradictoriu, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 CEDO, instanța de judecată, în temeiul art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a dispus examinarea cauzei în lipsă pârâtei SRL „Relaxa Aromaterapie” și intervenienților accesorii SRL „Captarencu Trans”, SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel.

Motivarea

Studiind și analizând motivele acțiunii înaintate, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată conchide respingerea cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Reieșind din prevederile normei legale sus-citate, instanței de judecată îi revine rolul să stabilească definitiv circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

În ședința de judecată s-a stabilit că, între societatea-reclamantă SRL „Creative Glass” și societatea-pârâtă SRL „Relaxa Aromaterapie”, a fost încheiat contractul-comandă nr.*****din *****, pentru prestarea serviciilor de transport și expediere a mărfurilor pe ruta România-Republica Moldova. Acest contract se încadrează în prevederile Capitolului XVI din Codul Civil al Republicii Moldova, care reglementează contractul de transport, precum și în sfera de aplicare a Convenției CMR, conform art. 1 al acesteia (f. d. 31).

Conform pct. 1, pct. 19, s-a stabilit că beneficiar și destinatar al încărcăturii este SRL „Relaxa Aromaterapie”, iar la pct. 2 al contractului s-a indicat ca expeditor al încărcăturii este SRL „MDS Group”.

Conform pct. 9 al contractului, părțile au stabilit contractual un tonaj de 24,3 tone, iar conform art.11 al contractului, părțile au stabilit prețul pentru transportare în sumă de 975 dolari SUA.

Conform facturii fiscale nr. ***** din 21 decembrie 2022, serviciile de transport internațional sunt compuse din suma de 18890,53 (f. d. 63).

În temeiul art. 1411 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

De notat că, contractul este legea părților și fiind valabil încheiat are caracter obligatoriu între părțile contractante, contractul nominalizat având caracter sinalagmatic, exprimă libera voință a părților și pune drepturi și obligații corelative în seama ambelor părți.

Prin urmare, instanța consideră necesar de a menționa că, părțile contractului trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Temeiul executării rezidă în existența obligației, care trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

De asemenea, instanța subliniază că, contractul încheiat legal dă naștere unor drepturi și obligații, iar existența și întinderea drepturilor și obligațiilor trebuie determinată numai reieșind din clauzele expres stipulate în contract. Totuși, pe lângă drepturile și obligațiile stipulate expres de părți, contractul dă naștere și drepturilor și obligațiile care rezultă din natura contractului, lege, uzanțe sau din principiile echității.

La fel, instanța de judecată notează că, potrivit art.3 din Convenţia relativă la Contractul de transport internațional al mărfurilor pe şosele (C.M.R. din 19 mai 1956, Geneva), la care Republica Moldova a aderat prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 1318-XII din 02.03.1993 (în vigoare 02.03.1993), transportatorul răspunde ca de propriile sale acţiuni şi omisiuni, de acţiunile şi omisiunile prepuşilor săi şi ale oricăror alte persoane la serviciile cărora recurge pentru executarea transportului, dacă aceşti prepuşi sau aceste persoane acţionează în exerciţiul funcţiilor lor.

Art.8 alin.(1), lit.a) și b) din Convenția enunțată mai sus, stabilește că, la primirea mărfii, **transportatorul este obligat să verifice**: a) exactitatea menţiunilor din scrisoarea de trăsură referitoare la numărul de colete, cât şi la marcajul şi la numerele lor; b) starea aparentă a mărfii şi a ambalajului ei.

Potrivit art.9 alin.(1) din Convenția enunțată mai sus, scrisoarea de trăsură face dovada, până la proba contrarie a condițiilor contractului și a primirii mărfii de către transportator.

Iar, art.17 din Convenția enunțată mai sus, reglementează că, **transportatorul** este răspunzător pentru pierderea totală sau parţială sau pentru avariere, produse între momentul primirii mărfii şi cel al eliberării acesteia, cât şi pentru întârzierea în eliberare.

Subsecvent, instanța de judecată ține să menționeze că, potrivit pct.128 din Regulamentul transporturilor rutiere de mărfuri, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.773 din 20 iunie 2016, **Operatorii de transport,** furnizorii, expeditorii şi destinatarii de mărfuri poartă răspundere patrimonială pentru nerespectarea obligațiilor contractuale şi a încălcării prevederilor legale ale Codului civil al Republicii Moldova nr. 1107-XV din 6 iunie 2002, Codului transporturilor rutiere nr. 150 din 17 iulie 2014 şi prezentului Regulament.

Potrivit pct.129 din Regulamentul enunțat mai sus, **Operatorul de transport**, **pentru neefectuarea transportării mărfurilor în volumul prevăzut de contractul de transport**, iar furnizorul sau expeditorul (destinatarul) de mărfuri pentru neprezentarea la transport a mărfurilor în volumele prevăzute, poartă răspundere materială stabilită prin înțelegerea părților.

Potrivit pct.130 din Regulamentul enunțat mai sus, **Operatorii de transport po**artă răspundere pentru integritatea mărfurilor **din momentul primirii acestora** la transport şi până la predarea către destinatar.

În conformitate cu art.1448 alin.(1) din Codul civil, transportatorul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parţială ori deteriorarea bunului în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării şi cel al livrării, precum şi pentru depăşirea termenului de livrare.

Deci, la caz, după cum s-a stabilit din materialele dosarului, potrivit pct.1 din scrisoarea de trăsură CMR 0688573 din 21.09.2022, expeditor este indicat SRL „MDS Grup”, iar potrivit pct.16 în calitate de transportator este indicat SRL ,,Captarencu Trans” (f. d. 11).

Așadar, conform scrisorii de trăsură ***** la adresa de încărcare din România s-a prezentat camionul cu nr. de înmatriculare *****, unde a fost încărcat la data de 21.09.2022, cu 16BIG BAGS - sare marină neiodată sac 25kg, cu greutatea totală de 21648 kg (f. d. 11, 16, 17). Iar, careva obiecții cu privire la încărcătura de către transportatorul SRL ,,Captarencu Trans”, nu au fost indicate, marfa fiind preluată pentru destinatarul SRL „Relaxa Aromaterapie”, de către șoferului Viorel Captarenco pentru a fi livrată conform destinației.

Însă, în data de 22 septembrie 2022, autoritățile vamale au constatat o supraîncărcare a camionului cu nr. de înmatriculare *****, acesta cântărind de fapt 24,3 tone, drept consecință, autovehiculul a fost reținut în vamă, generând o staționare supranormativă.

Conform art. 4 și art. 9 din Convenția CMR, **scrisoarea de trăsură constituie dovada** încheierii contractului de transport, a condițiilor acestuia și a primirii mărfii de către transportator, până la proba contrară. Prin urmare, identificarea transportatorului se face în mod prioritar în baza mențiunilor din scrisoarea de trăsură.

Respectiv din conținutul scrisorii de trăsură CMR nr. 0688573 din 21.09.2022 rezultă că în calitate de transportator este indicată SRL ,,Captarencu Trans”, și nu SRL „Relaxa Aromaterapie”, astfel, marfa a fost preluată efectiv de către conducătorul auto al SRL ,,Captarencu Trans”, fapt ce confirmă executarea materială a obligației de transport de către această societate. Or, în sensul art. 3 din Convenția CMR, transportatorul răspunde pentru acțiunile și omisiunile persoanelor la serviciile cărora recurge în executarea transportului.

Instanța observă că această răspundere revine exclusiv transportatorului care și-a asumat obligația de transport, iar nu unei terțe persoane care nu are această calitate juridică în cadrul raportului CMR.

La caz, instanța reține că simpla existență a unui contract între partea-reclamantă și SRL „Relaxa Aromaterapie” **nu este suficientă** pentru a atribui acesteia calitatea de transportator în sensul Convenției CMR, **în lipsa înscrierii sale în scrisoarea de trăsură și a executării efective a transportului.**

În circumstanțele date, SRL „Relaxa Aromaterapie” nu poate fi calificată drept transportator în sensul Convenției CMR, ci eventual în calitate de intermediar sau comisionar de transport, după caz, nefiind astfel ținută de răspunderea specifică transportatorului prevăzută de art. 17 din Convenție.

În consecință, instanța concluzionează că răspunderea pentru eventualele neregularități survenite în executarea transportului nu poate fi angajată în sarcina SRL „Relaxa Aromaterapie” în temeiul Convenției CMR, această răspundere revenind transportatorului efectiv indicat în scrisoarea de trăsură.

Prin urmare, raportând prevederile legale la speța în cauză și având în vedere circumstanțele descrise, instanța de judecată conchide că, cerința societății-reclamante privind încasarea sumei de 173000 lei cu titlu de penalitate pe motiv că autovehiculul a fost reținut în vamă din cauză că expeditorul SRL „MDS Group” a admis greșeli la complectarea facturii de însoțire a mărfii (f. d. 20), generând o staționare supranormativă, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Or, șoferul responsabil de transportarea mărfii a fost Captarencu Viorel, conducătorul auto al SRL „Captarencu Trans”, care a fost identificat ca fiind vinovat de nerespectarea prevederilor art. 8 din Convenția relativă la contractul de transport internațional

al mărfurilor pe șosele (CMR) din 19 mai 1956, iar ultimul fiind responsabil de verificarea corespunderii cantității mărfii încărcate cu actele de însoțire a acesteia, a omis să o facă.

Cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 10 000 lei, reprezentând amenda achitată de șoferul Captarencu Viorel, instanța de judecată reține că potrivit deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală nr. 1588/22 din 14 decembrie 2022, Captarencu Viorel a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției stabilite la art. 287 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în valoare de 400 u.c. (f. d. 21)

În acest sens, instanța observă că șoferul Captarencu Viorel a luat decizia personală de a plăti amenda fără a o contesta, deși avea posibilitatea legală de a face acest lucru. Această alegere a șoferului de a nu-și exercita dreptul de a contesta sancțiunea reprezintă o decizie individuală care nu poate fi imputată societății-pârâte SRL „Relaxa Aromaterapie".

Prin urmare, instanța consideră că asemenea cheltuieli reprezintă riscuri operaționale inerente activității de transport internațional și nu pot fi puse în sarcina beneficiarului serviciilor de transport.

SRL „Relaxa Aromaterapie", în calitatea sa de beneficiar al serviciilor de transport, nu poartă răspundere pentru deciziile personale ale angajaților companiei de transport sau pentru pierderile operaționale suportate de aceasta în cursul executării contractului. În aceste circumstanțe, instanța concluzionează că pretenția reclamantului privind încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Or, pârâtul SRL „Relaxa Aromaterapie" nu poate fi ținut responsabil pentru consecințele financiare ale deciziilor luate de angajații reclamantului sau pentru cheltuielile operaționale ale acestuia care nu decurg direct din culpa pârâtului în executarea obligațiilor contractuale.

Drept urmare, în contextul celor enunțate mai sus, instanța de judecată menționează că cererea de chemare în judecată, ca mijloc de apărare a dreptului, utilizat de reclamant, include nemijlocit, circumstanțele de fapt și de drept expuse, cercul participanților la proces și calitatea procesuală a acestora. Deci, stabilirea tuturor aspectelor expuse mai sus este determinată de principiul disponibilității, propriu participanților la proces.

În baza celor constatate, instanța conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o şi dovedească. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-şi dovedească pretențiile. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

Conform art. 27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit prevederilor art.60 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

Subsecvent, instanța de judecată relevă că instanța judecătorească este menită să organizeze procesul de judecată astfel încât părţile şi ceilalţi participanţi la proces să aibă posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu cauza dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei, păstrîndu-și imparţialitatea şi obiectivitatea, creînd condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei, în raport cu contradictorialitatea și

egalitatea părţilor în drepturile procedurale, garantată prin lege şi asigurată de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încât niciuna dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Astfel, dreptul de a alege pârâtul aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâții atrași.

În conformitate cu art.117 alin. (1) Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Iar art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Or, potrivit art.240 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În circumstanțele descrise, având în vedere că pretențiile formulate de către societatea-reclamantă SRL „Creative Glass” către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenienți accesorii SRL „Captarencu Trans”, SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel, s-au dovedit a fi neîntemeiate, instanța de judecată va respinge ca neîntemeiate pretențiile societății-reclamante referitoare la încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat, cheltuieli de asistenta juridică, care sunt subsidiare acțiunii de bază și sunt determinate de admiterea sau respingerea acțiunii.

Suplimentar, în acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudenţa sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes (cauza Rebai şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Totodată, în conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În litigiul respectiv, pârâta SRL „Relaxa Aromaterapie” a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Mandraburca Andrei, pentru care a achitat serviciile juridice, fapt ce se confirmă prin extrasul de cont nr.202326 din 04.04.2023 (f. d. 69), iar prin referință reprezentantul acesteia, avocatul Mandraburca Andrei, a solicitat încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Din analiza practicii CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Cuantumul cheltuielilor pentru asistenţa juridică trebuie astfel stabilit, încât acestea să fie rezonabil şi să nu constituie sume excesive.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Instanța de judecată reține că compensarea cheltuielilor suportate de către partea-pârâtă este una întemeiată și urmează a fi compensată pentru munca prestată în raport cu complexitatea cauzei și comportamentul părților.

În temeiul normei expuse, deoarece cerinţa societății-reclamante SRL „Creative Glass” s-a respins ca fiind neîntemeiată, în acest sens, urmând a fi admisă cerința societății-pârâte SRL „Relaxa Aromaterapie”cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată învestită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia și intima convingere a instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art.ă 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

Dispozitivul

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Creative Glass” către SRL „Relaxa Aromaterapie”, intervenienți accesorii SRL „Captarencu Trans”, SRL „MDS Group” și Captarencu Viorel, privind încasarea penalității, prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul SRL „Creative Glass”, în beneficiul SRL „Relaxa Aromaterapie”, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Svetlana Cușnir